

Dat	Län	Kommun	Stift	Församling	Kyrkogård
2009-02-28	Skåne	Ängelholm	Lund	Strövelstorp	Strövelstorp
Inventare	Fotograf	Original förvaras	Bilder år	Kvarter	Gravplats nr
Ingvar Nilsson	Ingvar Nilsson	Kyrkoarkiv	2012, rev. 2014	Gaml	6

Översiktsbild	Detaljbild
	

Gravvårdstyp (t.ex stående, liggande, material)	Stående låg svart polerad sten med ett plant överstycke. Försänkt kors ovanför inskriptionen.
Inskriptionstyp (t.ex försänkt, upphöjd, metallbokstäver)	Försänkt
Omgärdning (t.ex. sten, häck, staket)	Liten stenram för rabatt
Ytmaterial (t.ex. sand, singel, stenplattor)	Jord
Växtmaterial (t.ex. träd, buskar)	Små barrväxter på ömse sidor om stenen

Inskription (/ = radbrytning)	Signe Andersson / 1884-1971 / Johan Persson / 1821-1865 / Cissela Persdotter / 1823-1913 / Humlarp /
Citat (/ = radbrytning) t.ex. psalm- el. bibelvers, med för aktuell tid relevant översättning	---

Porträtt / Speciella noteringar, Övrigt:

Signe Andersson, Täppet (Humlarp), är begravd hos sin morfar o mormor Johan o Cissela Persson, som var jordbrukare på nr 4 Humlarp.

Ytterligare uppgifter om Signe och hennes mor Johanna, änka efter Nils Andersson, finns i Kaj Svenssons bok *Livet på landet*. Se nästa sida.

Signe i Tället

Från vår badgrav svänger vägen till vänster bort mot nuvarande Signehill. Som barn minns jag hur det såg ut på denna gård. Både boningshus och stallar var gamla, boningshuset nästan fallfärdigt. Mor Andersson (Nils Anderssons hustru, min anm. Ingvar Nilsson), änka sedan flera år, bodde här tillsammans med sin dotter Signe, som då var i 30-årsåldern. Äldsta dottern Ellen var sedan några år tillbaks gift med lantbrukare Hilding Svensson i Ausås. Han var en av de få i trakten som hade bil. Jag minns så väl när han kom med sin svarta Ford med sufflett och med registreringsnummer L 8.

(Uppgifter i kyrkböckerna talar om att Ellen var yngsta dottern, inte äldsta: Signe f. 27/4 1884, Amy f. 10/11 1886, Ellen f. 17/3 1891. Min anm. Ingvar Nilsson).

Signe gifte sig aldrig. Någon har påstått att hon varit kär i min far, men där kom min mor emellan och tur var det. Hon ägnade sig åt lantbruket och hade hjälp av ett par drängar. Fördrängen hette Anselm och var en driftig person. Han var också ogift och vem vet, kanske de båda hade sitt ihop. Signe Andersson hade ärvt en del pengar som hon använde på ett riktigt sätt. Hon byggde om gården. Särskilt boningshuset blev verkligt pampigt och är med än i dag. Gamla fru Andersson flyttade med in i det nya huset, men kände sig aldrig riktigt hemma, det var för stort. När hon dog blev Signe ensam i sitt stora hus. Hennes systerdöttrar kom ofta och hälsade på. Den äldsta, Judit, var min läskamrat och var en mörk vacker flicka, alltid frisk och solbränd när hon kom cyklande ut till Tället under sommaren. Hon och jag gjorde en lång cykeltur en kväll.

Signe var mycket hjälpsam och det hände ibland att hon gick ut med vatten till någon kalv som stod på bete utanför hennes gård i tron att han var törstig. Signe blev med tiden lite "göslig" som hon själv sa. Hon blev senil och dog något över 70 år gammal.

Enligt inskription på gravstenen dog Signe Andersson 1971 och blev alltså 86 eller 87 år gammal (min anm. Ingvar Nilsson).

Signehill blev namnet på den gård som "Signe på Tället" ägde. Hon sålde gården 1963 till Ingemar och Inger Lennartsson. Paret bodde och brukade Signehill till 2003, då de flyttade till Ängelholm.

Signehill övertogs 2004 av sonen Gordon Lennartsson med makan Agneta.